

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5C/154/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913209948
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:5913209948.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou v právnej veci žalobkyne: J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. N. XX, XXX XX S. N., zast. JUDr. Jiří J.us, advokát so sídlom Ul. 1.mája 113/19, 031 01 Liptovský Mikuláš, proti žalovaným: 1./ Ing. J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S. K. XX, zast. JUDr. Miroslav Koníček, advokát so sídlom 034 01 Ružomberok, A. Bernoláka 6, 2./ W. U., rod. H.vá, nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S., R. R. XXXX/XX, zast. J. Q., nar.XX.XX.XXXX, bytom R. R. XXXX/XX, XXX XX S., v spore o zaplatenie 7.634,60 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaným v 1./ a 2./ rade **s a p r i z n á v a** náhrada trov konania v rozsahu 100%, ktoré im je žalobkyňa **p o v i n n á** zaplatiť vo výške určenej samotným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde faxovým podaním doručeným súdu 11.12.2013 a doplneným predložením originálu dňa 12.12.2013 sa žalobkyňa voči žalovaným domáhala určenia, že finančná pôžička vo výške 7.634,60 eur (230.000,- Sk) poskytnutá žalobkyňou dlžníkovi, a to právnemu predchodcovi žalovaných Ing. J. H., nar.XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX, dňa XX.XX.XXXX je splatná dňom 12.12.2010 a zároveň uloženia povinnosti žalovaným zaplatiť žalobkyni z titulu vrátenia pôžičky sumu 7.634,60 eur do 3 dní od právoplatnosti výroku rozsudku.

2. V odôvodnení podanej žaloby uviedla, že na základe Zmluvy o pôžičke požičala žalobkyňa právnemu predchodcovi žalovaných Ing. J. H. sumu 230.000,- Sk (7.634,60 eur) s tým, že dlžník jej vráti túto sumu, keď bude mať finančné prostriedky. Počas svojho života jej právny predchodca žalovaných ani žiaden zo žalovaných z poskytnutej pôžičky doposiaľ nič nevrátil. Právny predchodca žalovaných zomrel dňa 12.12.2010, v súlade s dobrými mravmi sa pôžička stala splatnou dňom smrti dlžníka, t.j. právneho predchodcu žalovaných, a teda dňom 12.12.2010.

3. Žalovaný v 1./ rade Ing. J. H. vo svojom vyjadrení k podanej žalobe doručenom súdu dňa 11.03.2014 (č.l.39 spisu) žiadal žalobu ako nedôvodnú a premlčanú v celom rozsahu zamietnuť, potvrdil, že spolu so žalovanou v 2./ rade sú zákonnými dedičmi po svojom otcovi nebohom Ing. J. H. zomrelom XX.XX.XXXX, pričom dedičské konanie vedené pod 5D/110/2010 nebolo právoplatne ukončené, a to z dôvodu vedenia súdnych sporov pod sp. zn. 3C/47/2011 a 3C/107/2013, o určení neplatnosti právnych úkonov a o určení, že veci patria do dedičstva po poručiteľovi. Žalobkyňa nepreukázala, že otcovi žalovaných v 1./ a 2./ rade požičala peniaze, ich otec v roku 2007 pôžičku nepotreboval, lebo ako pracujúci dôchodca mal nadštandardné príjmy z výkonu funkcie odborného lesného hospodárstva, a pracoval aj pre ďalšie združenia. Právny predchodca žalovaných, ich otec Ing. J. H. si v roku 2008 nechal z Aset manažment

Slovenskej sporiteľni vyplatiť sumu 219.574,97 Sk (čo je 7.288,55 eur), ktorá suma bola vyplatená. Za rok 2007 len v Osadskom urbárskom spolku a Urbárskom spolku Liptovské Revúce zarobil popri penzii sumu 83.148,- Sk (2.760,- eur), teda pokiaľ by otec od roku 2007 evidoval namietaný dlh, mohol ho v roku 2008 naraz splatiť. Keďže spomínané finančné prostriedky si v porovnateľnej sume uložil na termínovaný vklad do Slovenskej sporiteľne, je zrejme, že nijaký dlh nemal. Na doplnenie ďalej žalovaný uviedol, že vyššie spomínané finančné prostriedky boli v roku 2010 z otcovho účtu v Slovenskej sporiteľni odcudzené dcérou žalobkyne H. U. cez splnomocnenstvo zjavne podpísané sfaľšovaným podpisom napodobňujúcim podpis otca žalovaných (uvedená záležitosť sa rieši v konaní 3C/107/2013) a zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, pretože návrh bol prijatý dňa 12.12.2013, čo je deň po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby odo dňa smrti Ing. J.a H., ktorý zomrel XX.XX.XXXX.

4. Žalobkyňa vo svojej výpovedi na prvom pojednávaní konanom dňa 20.03.2014 (č.1.50-57 spisu) uviedla, že nebohý p. H. v roku 2007 vlastnil vozidla Felícia, ktoré chcel predať a kúpiť si nové. Jej manžel má strojnícku priemyslovku a on mu pozrel to auto a povedal, že sa mu to neoplatí, že už je predsa starší a že je zbytočne kupovať nové vozidlo, že ho to vyjde lacnejšie, keď si dá opraviť tú starú Felíciu, že by ho to (oprava Felície) stálo asi tak 40.000,-Sk. Ale on povedal, že čaká odniekiaľ väčší obnos peňazí. Potom išiel do Trusalovej s jeho susedom pozrieť do bazáru a keď sa odtiaľ vrátil, tak bol celý nadšený, že on tam videl auto, jemu sa to veľmi páči a veľmi chcel si to auto kúpiť. Povedal, ale že momentálne nemá peniaze, mali mu prísť, že ešte nemá, že či mu žalobkyňa požičia tie peniaze. Na to uviedla žalobkyňa, že má peniaze, ale sú to peniaze na poistnej zmluve a že to nebude tak rýchlo, lebo on si vlastne dal to auto tam odložiť, že to asi dva týždne trvá, kým tie peniaze prídu na účet. No tak on povedal, že on si odniekiaľ tie peniaze zoženie, že si požičia a že potom bude ale musieť vrátiť, aby dala výpoveď na tú zmluvu. Pre žalobkyňu to bolo dosť nevýhodné, lebo tam vlastne bol zakalkulovaný priamo na tej poisťke 3,5 %-tný úrok, to bol taký vklad, že sa tam tie peniaze akože dali vrátiť. Tak dala výpoveď na tú zmluvu a išli s manželom do Trusalovej auto kupovať. Manžel videl v tej Trusalovej iné auto, čo by ho aj lacnejšie vyšlo, ale on si zaumienil, že toto auto a bol celý nadšený, že bolo zelené, veľmi sa mu páčilo, on sa proste rozhodol a chcel len to auto kúpiť. Takže on peniaze vtedy mal so sebou, bol s ním manžel žalobkyne a malo to auto stáť 240.000,-Sk, ale manžel to ešte zjednal o 5.000,- Sk, takže nakoniec to auto kúpil za 235.000,-Sk, ale potom sa vrátili z Trusalovej, ešte žalobkyňa aj z tej Trusalovej telefonovali, že pán H. chce dať auto, ako napísať na manžela žalobkyne, s čím žalobkyňa nesúhlasila, že auto nechce, že bude chcieť, aby jej tie peniaze vrátil. Keď sa vrátili, tak doniesol auto ukázať, stále hovoril, že on tie peniaze vlastne musí vrátiť, takže či žalobkyňa dala výpoveď, že či mu požičia tie peniaze. Písomnú zmluvu o tom neuzavreli, bola medzi nimi len ústna dohoda, rozprávali sa o tom, bol prítomný aj manžel, aj dcéra, aj mama žalobkyne. Potom keď žalobkyňa peniaze prišli na účet, tieto vybrala z účtu a tiež za prítomnosti manžela, aj dcéry mu tie peniaze dala v obálke, on stále hovoril, že to určite vráti, ubezpečil ju, že jej vráti viacej peňazí, ako by mala tie úroky na tej poisťke. Počas života právneho predchodcu žalovaných sa domáhala vrátenia peňazí tým, že sa ho pýtala, kedy jej tie peniaze vráti, proste on asi nemal tie peniaze. On ešte tak sa vyjadril, aj švagriná tak povedala, no veď ak ti nevráti peniaze, tak auto bude patriť žalobkyne. Keď potom zomrel, žalobkyňa nežiadala ani od žalovaných peniaze, pretože on vlastne poprepisoval potom, keď bol v nemocnici, aj autá, aj chatu na dcéru žalobkyne, takže by sa cítila nemorálne, ako keď jej niečo dal, a ešte žiadala za to peniaze. Lenže keď žalovaní to napadli na súde, tak tiež žalobkyňa sa domáha svojho práva a žiada o vrátenie tých peňazí. Na podporu svojich tvrdení žalobkyňa predložila dôkaz - výpis z účtu na výber spomínanej finančnej čiastky, ktorý odovzdala v konaní č. 3C/47/2011 ako aj zápisník poručiťľa, kde si on poznačil, že " Marta mu dala 230.000,-Sk na auto", je to jeho vlastnou rukou napísané.

5. Žalovaný v 1./ rade vo svojej výpovedi na prvom pojednávaní dňa 20.03.2014 vypovedal, že žalobkyňa nemala nikdy žiaden právny vzťah k ich právnenému predchodcovi, teda k otcovi, nežili spolu v spoločnej domácnosti, aj keď v minulosti mali dobré vzťahy, ale v posledných rokoch sa medzi nimi niečo stalo, podrobne sa k tomu žalovaný v 1./ rade vyjadriť nevedel, pričom ich otec mal nadštandardné príjmy, nikdy sa nezmieňoval o tom, že by si požičiaval peniaze na kúpu auta. Žalovaný v 1./ rade potvrdil, že mu otec ukázal nové auto, avšak ani slovom sa nezmienil o tom, že by si na kúpu auta požičal finančné prostriedky. Pokiaľ by si jeho otec v roku 2007 požičal peniaze, tak by ich následne vyplatil, keďže v roku 2008 z Aset manažmentu Slovenskej sporiteľne mu bola vyplatená suma 219.574,97 Sk, ide o predaj podielových listov, okrem toho predal starú Felíciu za 40.000,- Sk, o čom však doklad nemajú, iba vedomosť. Poukázal na potvrdenie o príjme otca za rok 2007, kde za ten rok mal príjem 83.148,- Sk (2.760,- eur), čiže otec mal dosť finančných prostriedkov na to, aby vrátil údajnú pôžičku. Jeho otec mal peniaze na účte, rušil Aset manažment, tam dal 220.000,- Sk, vyplatili mu 219.500,- Sk

(7.288,55 eur), ktoré si vložil na termínovaný vklad, z ktorého bol následne výber urobený. Žalovaný v 1./ rade nepoprel, že písmo na lístočku vloženom v malom ružovom zápisníku (predloženom v konaní 3C/47/2011) s textom uvedeným červeným perom v rámci: „Marta dala 230.000,- Sk “ je písmom jeho otca, avšak z ničoho nevyplýva, že by žalobkyňa otcovi tieto peniaze požičala, je tu slovičko dala. Žalobkyňa bola finančnou poradkyňou otca žalovaných, uzatvárala mu rôzne zmluvy, mala prístup aj k jeho osobným údajom. Pokiaľ ide o spôsob úhrady kúpnej ceny za auto, žalovaný v 1./ rade uviedol, že našli príjmový lístok (založený v spise 3C/47/2011), podľa ktorého právny predchodca žalovaných platil kúpnu cenu za motorové vozidlo v hotovosti.

6. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 26.03.2014 bolo konanie prerušené až do právoplatného skončenia dedičského konania po nebohom Ing. J. H. vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5D/110/2010.

7. Predmetné dedičské konanie 5D/110/2010 po poručiteľovi nebohom Ing. J. H. bolo prerušené do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok sp. zn. 3C/142/2013, ktoré konanie bolo skončené právoplatne rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 3C/142/2013-480 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 6Co/449/2014-564 zo dňa 21.01.2015 a nadobudlo právoplatnosť dňa 13.03.2015 (pripojené rozhodnutia č.l.65-75 spisu). V predmetnom konaní sa žalovaní avšak v postavení žalobcov domáhali voči J. U. domáhali určenia, že závet spísaný Ing. J. H. dňa 01.03.1996 je neplatný, žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu, rozsudok I. stupňového súdu bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline 6Co/449/2014 zo dňa 21.01.2015.

8. Podľa osvedčenia o dedičstve po poručiteľovi Ing. J. H. nar.XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX vedenom pod sp. zn. 5D/110/2010, Dnot 12/2011 zo dňa 19.06.2015 (č.l.78-86 spisu), nadobúdateľmi predmetu dedičstva a to nehnuteľností vedených v k. ú. S. K. na LV č.XXX pod B1 sa stali žalovaní v 1./ a 2./ rade každý v jednej polovici k predmetu dedičstva, nadobúdateľom nehnuteľnosti vymedzených v predmetnom osvedčení o dedičstve ako aj osobného účtu vedeného v Poštovej banke a.s., vkladnej knižky vedenej v Slovenskej sporiteľni a.s. a pohľadávka voči správcovi konkurznej podstaty úpadcu BMG Invest a cenných papierov Investičného Fondu PSIPS a.s. sa stal žalovaný v 1./ rade v celosti s povinnosťou výplaty v prípade akéhokoľvek zisku za predmet dedičstva po odpočítaní preukázateľne vynaložených nákladov na predmet dedičstva, a to žalovanej v 2./ rade.

9. Na základe uvedeného tunajší súd uznesením č.k. 5C/154/2013-87 zo dňa 04.08.2015 rozhodol o pokračovaní v predmetnom konaní o určenie splatnosti pôžičky a o zaplatenie 7.634,60 eur s príslušenstvom.

10. Následne žalovaný v 1./ rade podaním doručeným súdu dňa 21.10.2015 (č.l.102-103 spisu) prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalobkyňa si uplatňuje dva nároky, a to nárok na určenie dňa splatnosti pohľadávky a zároveň nárok na zaplatenie (splnenie povinnosti) uvedenej pohľadávky, teda uplatňuje si nárok na plnenie ešte pred právoplatnosťou určovacího rozhodnutia súdu, pričom žaloba na plnenie je v tejto časti podaná predčasne, keďže pohľadávka, ktorej určenia dňa splatnosti sa žalobkyňa domáha, nie je zjavne ešte splatná, z toho dôvodu by mal súd žalobný návrh žalobkyne o zaplatenie zamietnuť ako podaný predčasne.

11. V ďalšom právny zástupca žalobkyne vzhľadom na argumentáciu právneho zástupcu žalovaného uviedol, že dátum splatnosti pôžičky by mal byť smrťou poručiteľa, pokiaľ by si nárok na zaplatenie pôžičky uplatnil žalobca samostatne, až po právoplatnom rozhodnutí súdu o určení splatnosti pôžičky, takýto nárok by mohol byť už premlčaný. Žalobkyňa ďalej na doplnenie svojich skutkových tvrdení uviedla, že peniaze ktoré požičala právnenmu predchodcovi žalovaných vybrala zo svojej životnej poisťky, asi dva týždne potom ako si p. J. H. bol kúpiť auto, on si peniaze odniekiaľ požičal, avšak ich potreboval rýchlo vrátiť, preto mu žalobkyňa požičala svoje peniaze, a to v hotovosti za prítomnosti jej manžela a dcéry. Právny predchodca žalovaných si kúpil auto Volkswagen. Žalobkyňa uviedla, že ona ako aj jej rodina mali veľmi blízky vzťah s poručiteľom nebohým p. H.m, od roku 2007 až do jeho smrti chodieval k nim približne 2-3 krát do týždňa. Mal vynikajúcu pamäť, bol veľmi aktívny, vitálny. Až do svojej smrti, keďže nastali komplikácie v dôsledku toho, že si zlomil nohu 29.08.2010, bol úplne v poriadku. K pôžičke medzi ňou a právnym predchodcom žalovaných došlo dňa 21.11.2007 ústnou zmluvou o pôžičke. Uvedenú pohľadávku si neuplatnila v dedičskom konaní z dôvodu, že nepokladala za morálne, keďže poručiteľ prepísal na žalobkyňu, respektíve jej dcéru chatu, autá, takže z toho dôvodu sa nechcela

domáhať peňazí, pričom mala vedomosť o tom, že žalovaní spochybňovali zmluvy o darovaní a o prepise áut. Pokiaľ ide o splatnosť pôžičky, dohodli sa, že jej p. H. vráti peniaze keď ich bude mať. Splatnosť dlhu teda bola ponechaná výlučne na vôli dlžníka.

12. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3C/47/2011 súd mal za preukázané, že tunajší súd rozsudkom č.k.3C/47/2011-731 zo dňa 29.04.2015 v spojení s opravným uznesením 3C/47/2011-763 zo dňa 19.05.2015 určil, že do dedičstva po poručiteľovi nebohom Ing. J. H. okrem iného patria i osobné motorové vozidlá značky Suzuki a Volkawagen Polo. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline 9C/9/2015-795 zo dňa 08.10.2015 a nadobudol právoplatnosť dňa 12.01.2016. V uvedenom konaní žalobkyňa uviedla, že bola v tom, že obidve autá patria im, nakoľko poručiteľovi požičali peniaze 235.000,- Sk na kúpu auta, o čom však nemá písomnú zmluvu o pôžičke, žalobkyňa mala uvedené peniaze zo životnej poisťky, preukázala výpis z účtu, kde dňa 05.11.2007 je uvedená platba z Kooperatívy poisťovňa vo výške 230.000,- Sk a následne dňa 21.11.2007 vybrala hotovosť 270.000,- Sk z čoho 230.000,- Sk požičala poručiteľovi ako to vyplýva i z jeho zápisníka, kde si poznačil vlastnou rukou, že „J. dala 230.000,- Sk na auto“. Manžel žalobkyne H. U. vo svojej výpovedi v konaní 3C/47/2011 potvrdil, že bol s pánom poručiteľom kupovať Volkswagen v bazáre v Trusalovej, pričom p. H. už mal peniaze, ktoré si od niekoho zohnal avšak bolo potrebné ich vrátiť. Z toho dôvodu mu manželka, teda žalobkyňa požičala peniaze s tým, že na vrátení peňazí sa nedohodli. Od počiatku mal kľúč od auta aj manžel p. U., boli vo veľmi dobrom vzťahu s p. J.om H.m. V uvedenom konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru písmo znalectvo, odvetvie ručné písmo, pričom podľa záverov znaleckého posudku vypracovaného pre potreby konania 3C/47/2011 bolo zistené, že sporný podpis na splnomocnení na prepis motorového vozidla Volkswagen vlastnoručne vyhotovil poručiteľ. V uvedenom konaní bolo taktiež preukázané, že poručiteľ J. H. mal veľmi blízky priateľský vzťah so žalobkyňou a s celou jej rodinou, pravidelne sa stretávali na rôznych rodinných oslavách, spoločenských akciách, v ich spoločnosti sa poručiteľ cítil dobre a zároveň je nepochybné, že zo strany žalobkyne a jej rodiny mu bola poskytovaná pomoc a podpora ako človeku v staršom veku, ktorý žije sám. Uvedené súd mal za preukázané i v prebiehajúcim súdnom konaní, potvrdené výpoveďami svedkov, a to rodinných príslušníkov p. žalobkyne, naopak rovnako ako v konaní 3C/47/2011 ako aj v tomto konaní súd mal za preukázané, že vzťahy medzi poručiteľom a žalovanými v 1./ a 2./ rade neboli na dobrej úrovni, žalovaný v 1./ rade bol v sporadickom kontakte so svojim otcom a žalovaná v 2./ rade nebola s ním v kontakte vôbec, čo výslovne uviedla aj na pojednávaní konanom dňa 20.03.2014, že s otcom nemali dobrý vzťah, nerozprávali sa, mali tzv. „tichú domácnosť“.

13. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.09.2017 (č.l.184 spisu) žalobkyňa žiadala, aby súd v jej žalobe a vo všetkých ostatných skutkových tvrdeniach opravil dátum poskytnutia pôžičky nebohému p. H., ktorý bol pôvodne uvedený ako 21.11.2007, kedy vyberala peniaze zo sporiteľne, avšak k pôžičke došlo dňa 23.11.2007, o čom spísal potvrdenie nebohý p. H. dňa 24.11.2007 v Liptovskej Osade (potvrdenie č.l.185 spisu), ktoré potvrdenie náhodne našiel manžel žalobkyne v knihe, ktorú požičal nebohému p. H. v roku 2007. Podľa potvrdenia písaného na mechanickom stroji (č.l.185 spisu) je uvedené, „podpísaný Ing. J. H. nar.XX.XX.XXXX bytom S. K. č.XXX týmto potvrdzujem, že som dňa 23.11.2007 prevzal sumu 230.000,- Sk slovom dvestotridsaťtisíc slovenských korún od J. U. nar.XX.XX.XXXX bytom S. N. č.XX, ktoré mi požičala na kúpu auta“.

14. Vzhľadom k tomu, že žalovaná strana spochybnila pravosť podpisu ich právneho predchodcu na predmetnom potvrdení, tunajší súd uznesením č.k.5C/154/2013-265 zo dňa 02.10.2019 ustanovil znalkyňu Ing. Alenu Najšlovú z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo, na podanie znaleckého posudku, pričom podľa záverov znaleckého posudku č.6/2020 (č.l.289-327 spisu), pri vzájomnom porovnaní sporného podpisu s nesporne pravými podpismi Ing. J.a H. boli zistené tak zhodné a podobné, ako i rozdielne znaky. Zhodné znaky boli zistené najmä v druhej zhode podpisov, v spojitosti a tvarovaní väčšiny písmových ťahov v rámci zistenej variability podpisovania Ing. H., ktorá je vysoká. Vysoká variabilita v podpisovaní menovaného do určitej miery oslabuje hodnotu zistených zhodných a podobných znakov. na základe výsledkov skúmania však znalkyňa konštatovala, že písmoznaleckou expertízou nie je možné jednoznačne potvrdiť, že sporný podpis na písomnosti „potvrdenie zo dňa 24.11.2007 podpísal vlastnoručne nebohý Ing. J. H. nar.XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX.

15. Podľa § 564 Občianskeho zákonníka, ak je čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi.

16. Súd pri rozhodovaní o určení času plnenia ponechaného na vôľu dlžníka musí mať bezpečne preukázanú existenciu dlhu a že čas plnenia dlhu bol ponechaný na vôľu dlžníka. Súd teda prioritne musí skúmať existenciu zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaných v 1./ a 2./ rade, so všetkými jej podstatnými náležitosťami v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, ktorú môžu uzavrieť zmluvné strany akymkoľvek spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o obsahu ich dojednaní, pričom k založeniu zmluvného vzťahu dochádza reálnym odovzdaním vecí. Veriteľ (žalobkyňa), ktorý sa domáha voči dlžníkovi (resp. jeho právnym nástupcom) vrátenia pôžičky, musí splniť dôkaznú povinnosť (uniesť dôkazné bremeno) o tom, že s dlžníkom (otcom žalovaných) v určitej dobe (podľa pôvodného vyjadrenia žalobkyne dňa 21.11.2007, a následnej oprave dňa 23.11.2007) uzavrela zmluvu o pôžičke peňazí a že vrátenie peňazí bolo ponechané na vôľu dlžníka, ale aj o tom, že tieto peniaze boli reálne poskytnuté dlžníkovi.

17. Pokiaľ ide o unesenie dôkazného bremena žalobkyňou na preukázanie existencie zmluvy o pôžičke, ktorou mala žalobkyňa požičať otcovi žalovaných sumu vo výške 230.000,-Sk, v podanej žalobe nepredložila žiaden dôkaz (okrem tvrdenia, že dňa 21.11.2007 malo dôjsť k pôžičke právnemu predchodcovi žalovaných, ktoré tvrdenie následne opravila na dátum poskytnutia pôžičky 23.11.2007), v priebehu samotného konania postupne predkladala dôkazy - potvrdenie z 24.11.2007 (č.l.185 spisu), na ktorom znaleckým posudkom nebola jednoznačne potvrdená pravosť podpisu p. J. a H., kópia z ružového zápisníka (č.l.204 spisu), výber sumy 270.000,- eur dňa 21.11.2007 (zápisnica č.l. 146 spisu), výpoveď svedkov - manžela a dcéry žalobkyne, Manžel žalobkyne p. U. na pojednávaní dňa 26.2.2019 potvrdil, že p. J. H. zakúpil auto Wolkswagen Polo v Trusalovej dňa 5.11.2007, kúpnu cenu 235.000,- Sk vyplatil v hotovosti, ktoré peniaze mal „od niekoho“ požičané, tieto následne musel vrátiť a preto mu žalobkyňa požičala sumu 230.000,- Sk, dňa 23.11.2007, ktoré predtým vybrala z účtu, peniaze odovzdala v ich domácnosti, v kuchyni, pri stole, kde spolu všetci sedeli, aj ich dcéra. Peniaze boli v obálke z banky, a to v päťtisíckach a tisíckach. Ďalej uviedol, že písomná zmluva o pôžičke nebola spísaná, ale p. H. asi 2-3 dni na to, ako mu manželka požičala peniaze, napísal na stroji cez indigo papier ohľadne peňazí, dal ho svedkovi, ktorý sa o tom zmienil manželke, teda žalobkyňi, vtedy ten doklad nechal na stole u p. Jozefku, lebo musel odísť niekde autom, potom si prišiel pre knihu, ktorú mu pán H. vrátil, knihu doma nelistoval, založil do police, a až s odstupom rokov dňa 06.09.2017 bol tento doklad (č.l.185 spisu) nájdený v knihe Pastierske umenie. Dcéra žalobkyne Jana Bubanská vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 26.02.2019 (č.l.236 a nasl. spisu) potvrdila skutkové tvrdenia uvádzané žalobkyňou a otcom p. H. om U. m.

18. Po vykonanom dokazovaní súd nemal jednoznačne a spoľahlivo preukázaný záver o poskytnutí pôžičky vo výške 230.000,- Sk žalobkyňou p. J. H., a teda o vzniku záväzkového vzťahu medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaných. Len doklad o výbere sumy 270.000,- Sk dňa 21.11.2007 žalobkyňou z účtu ešte nepreukazuje odovzdanie peňazí p. H., ostalo sporným, za aké finančné prostriedky zakúpil p. H. auto v Trusalovej dňa 05.11.2007, keď už v ten deň mal peniaze v hotovosti, je nepochybné, že medzi p. H. m a žalobkyňou a jej rodinou boli veľmi dobré, blízke vzťahy, pani žalobkyňa robila finančné poradenstvo pre p. H., ich vzťah bol tak blízky, že sa jej zdôveroval aj s ostatnými záležitosťami, viedol si evidenciu financií, radil sa s ňou, preto je nepochopiteľné, že pani žalobkyňa nemala vedomosť o tom, z akých finančných prostriedkov zakúpil pán H. auto, v žalobe a ani v ďalších vyjadreniach (až do 9/2017) žalobkyňa ani len netvrdila skutočnosti ohľadne dokladu písaného strojom dňa 24.11.2007, pričom vzhľadom na výšku spornej sumy, tvrdenie manžela žalobkyne, že jej povedal v roku 2007, keď mali požičať peniaze p. H. o existencii predmetného dokumentu, je nevysvetliteľné, že by na taký podstatný doklad preukazujúci tvrdenia žalobkyne zabudli, tento nebol ani len spomenutý, pričom pri uplatňovaní si svojho nároku žalobou si musela byť pani žalobkyňa vedomá povinnosti uniesť dôkazné bremeno. Ani z dokladu predloženého žalobkyňou (výpis z ružového notesa č.l.204) nie je možné ustáliť, že išlo o pôžičku poskytnutú pani žalobkyňou vo výške 230.000,- Sk p. H. na auto. Z dokladov - výpis z účtu Poštová banka (č.l.186 až 190 spisu) vyplýva, že pán H. mal v období od 14.03.2007, kedy bol vložený vklad vo výške 110.000,- Sk, do 31.12.2008 naakumulované finančné prostriedky v celkovej výške 317.250,61 Sk. Vzhľadom na už vyššie popísaný vzťah pani žalobkyňi a p. H., keď pani žalobkyňa mala prehľad o financiách p. H., v prípade, že by došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke s dohodnutou dobou splatnosti určenou podľa vyjadrenia žalobkyne, že jej vráti peniaze, keď bude mať, teda čas plnenia bol ponechaný na vôľu dlžníka, v roku 2008 nastala predpokladaná situácia, kedy mohla sa domáhať pani žalobkyňa vrátenia peňazí, je nepochopiteľné, že čakala až do roku 2013, kedy podala žalobu. Pani žalobkyňa predložila doklad o čiastočnom odkupe na poisťnej zmluve číslo 6520992485 dňa 15.11.2007 vo výške 230.000,- Sk (7 634,60 eur), ktorá suma bola poukázaná na účet XXXXXXXX/XXXX (č.l.354 spisu), podľa výpisu z inkasného účtu poisťnej zmluvy

Kooperatíva poisťovňa a.s. (č.l.364 spisu) ide o poisťnú zmluvu so začiatkom poistenia 27.11.2004, pričom poisťníkom, platiteľom a poistenou osobou je p. žalobkyňa. Ide o jej kapitálové životné poistenie, kde v roku 2004 vložila žalobkyňa prvý vklad vo výške 300.000,- Sk, boli to jej peniaze, a ako oprávnenú osobu na plnenie určila pána H. (výpoveď žalobkyne na č.l.358-359 spisu), až po jeho smrti zmenila oprávnenú osobu. Uvedené však vo vzťahu k predmetu sporu je bez právneho významu.

19. Po zhodnotení vykonaného dokazovania možno teda konštatovať, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie skutočností uvádzaných v podanej žalobe, keďže nebola preukázaná existencia zmluvy o pôžičke medzi žalobkyňou a otcom žalovaných, čo je základnou podmienkou pre konanie o určenie splatnosti dlhu (preukázanie samotného dlhu), súd musel žalobu žalobkyne ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť, a to pokiaľ ide o prvú časť žalobného petitu, z dôvodu nepreukázania existencie dlhu, ktorého určenia splatnosti sa žalobkyňa domáha, a rovnako aj v časti o zaplatenie 7.634,60 eur, keď nemožno sa domáhať splnenia povinnosti, ktorej splatnosť ešte nenastala. Rozhodnutie podľa § 564 Občianskeho zákonníka je konštitutívne v tom, že dlžník nie je povinný do určenia času splnenia súdom veriteľovi plniť, nemožno stanoviť dobu splnenia dlhu tak, aby sa dlžník v okamihu právoplatnosti rozhodnutia dostal do omeškania.

20. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na us. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovaným právo na náhradu v rozsahu 100 %, vzhľadom na ich úspech vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.